चित्रकेतुः सुधन्वा च चित्रवर्म्मा च भारत । तथा चित्ररथश्चैव भ्रातृव्यसनकर्षिताः ।
अभ्यद्रवन्त सहिता भारद्वाजं युयुत्सवः । मुञ्चन्तः शरवर्षाणि तपान्ते जलदा इव ।
स बध्यमानो बहुधा राजपुत्रैर्म्महारथैः । क्रोधमाहारयत्तेषामभावाय द्विजर्षभः । ४९०५
ततः शरमयं जालं द्रोणस्तेषामवासृजत् । ते हन्यमाना द्रोणस्य शरैराकर्णचोदितैः ।
कर्त्तव्यं नाभ्यजानन्वै कुमारा राजसत्तम । तान् विमूढान् रणे द्रोणः प्रहसन्निव भारत ।
व्यश्वसूतरथांश्चक्रे कुमारान् कुपितो रणे । तथा शरैः सुनिशितैर्भल्लैस्तेषां महायशाः ।
पुष्पाणीव विचिन्वान उत्तमाङ्गान्यपातयत् । ते रथेभ्यो हताः पेतुः चितौ राजन् सुवर्चसः ।
देवासुरे पुरा युद्धे यथा दैतेयदानवाः । तान्निहत्य रणे राजन् भारद्वाजः प्रतापवान् । ४९१०
कार्मुकं भ्रामयामास हेमपृष्ठं दुरासदं । पाञ्चालान्निहतान् दृष्ट्वा देवकल्पान्महारथान् ।
धृष्टद्युम्नो रणे क्रुद्धो नेत्राभ्यां पातयज्जलं । अभ्यवर्त्तत सङ्ग्रामे क्रुद्धो द्रोणरथम्प्रति ।
ततो हाहेति सहसा नादः समभवन्नृप । पाञ्चाल्येन रणे दृष्ट्वा द्रोणमावारितं शरैः ।
स छाद्यमानो बहुधा पार्षतेन महात्मना । न व्यथे ततो द्रोणः स्मयन्नेवान्वयुध्यत ।
ततो द्रोणं महाराज पाञ्चाल्यः क्रोधमूर्च्छितः । आजघानोरसि क्रुद्धो नवत्या नतपर्व्वणां । ४९१५
स गाढविद्धो बलिना भारद्वाजो महायशाः । निषसाद रथोपस्थे कश्मलञ्च जगाम ह ।
तं वै तथागतं दृष्ट्वा धृष्टद्युम्नः पराक्रमी । चापमुत्सृज्य शीघ्रन्तु असिं जग्राह वीर्य्यवान् ।
अवप्लुत्य रथाच्चापि त्वरितः स महारथः । आरुरोह रथं तूर्णं भारद्वाजस्य मारिष ।
हर्तुमिच्छन् शिरः कायात् क्रोधसंरक्तलोचनः । प्रत्याश्वस्तस्ततोद्रोणो धनुरादाय वीर्य्यवान् ।
आसन्नमागतं दृष्ट्वा धृष्टद्युम्नं जिघांसया । शरैर्व्वैतस्तिकैराजन् विव्याधासन्नयोधिभिः । ४९२०
योधयामास समरे धृष्टद्युम्नं महारथं । ते हि वैतस्तिका नाम शरा आसन्नयोधिनः ।
द्रोणस्य विदिता राजन् यैर्धृष्टद्युम्नमर्च्छिणोत् । स बध्यमानो बहुभिः सायकैस्तैर्म्महाबलः ।
अवप्लुत्य रथात्तूर्णं भग्नवेगः पराक्रमी । आरुह्य स्वरथं वीरः प्रगृह्य च महद्धनुः ।
विव्याध समरे द्रोणं धृष्टद्युम्नो महारथः । द्रोणश्चापि महाराज शरैर्व्विव्याध पार्षतं ।
तदद्भुतमभूद्युद्धं द्रोणपाञ्चाल्योस्तदा । त्रैलोक्यकाङ्क्षिणोरासीच्छक्रप्रह्लादयोरिव । ४९२५
मण्डलानि विचित्राणि यमकानीतराणि च । चरन्तौ युद्धमार्गज्ञौ ततश्चतुरथेषुभिः ।
मोहयन्तौ मनांस्याजौ योधानां द्रोणपार्षतौ । सृजन्तौ शरवर्षाणि वर्षाखिव बलाहकौ ।
छादयन्तौ महात्मानौ शरैर्व्योम दिशो मही । तदद्भुतं तयोर्युद्धं भूतसङ्घा ह्यपूजयन् ।
क्षत्रियाश्च महाराज ये चान्ये तत्र सैनिकाः । अवश्यं समरे द्रोणो धृष्टद्युम्नेन सङ्गतः ।
वशमेष्यति नो राजन् पाञ्चाला इति चुक्रुशुः । द्रोणस्तु त्वरितो युद्धे धृष्टद्युम्नस्य सारथेः । ४९३०
शिरः प्रच्यावयामास फलं पक्वं तरोरिव । ततस्तु प्रद्रुता वाहा राजंस्तस्य महात्मनः ।
तेषु प्रद्रवमाणेषु पाञ्चालानृक्षयांस्तथा । व्यद्रावयद्रणे द्रोणस्तत्र तत्र पराक्रमी ।